

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Necesitatea asigurării securității colective în Asia

Presa a publicat ieri un nou document de importanță internațională: Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în care se face o adâncă analiză a situației existente în Asia, a uniunilor puterilor occidentale în Asia și a recentului pact militarist încheiat din inițiativa și sub puterea presiunii a guvernărilor S.U.A. Opinia publică internațională vede în această declarație o nouă dovadă a luptei pe care Uniunea Sovietică o duce pentru consolidarea păcii și asigurarea securității colective în Asia și în întreaga lume.

Declarația apreciază că deși în urma conferinței de la Geneva au luat naștere condiții mai favorabile pentru desținderea încoadrii internaționale, în Asia — ca și în Europa de altfel — se întreprind unele acțiuni care nu au nimic de a face cu aspirațiile cele mai simple ale popoarelor care doresc întărirea păcii și securității internaționale. O astfel de acțiune, începută încă înaintea conferinței de la Geneva, o constituie îngrhebară unei alianțe militare agresive în Asia de sud-est, sub conducerea principalelor puteri occidentale și cu participarea a nu mai trei state din această parte a lumii.

Guvernările americane și-au atins de mult privirile asupra acestei regiuni. Nu odată a fost exprimată ideea că ei consideră această uriașă regiune drept o „zonă a intereselor lor”. Dulles declara față, acum câteva luni: „Încă din 1951 am încheiat acordul cu Filipinele, Australia și Noua Zeelandă. Aceste acorduri au fost bazate pe recunoașterea faptului că această regiune are o importanță vitală pentru Statele Unite. Acordurile acestora au constituit doar primul pas pentru crearea unui sistem mai cuprinzător...”

Încă înaintea desfășurării conferinței de la Geneva, S.U.A. au elaborat cunoscutele lor planuri cu privire la așa-zisele „acțiuni unite” împotriva Indochinei, în scopul sabotării reglementării pașnice a conflictului din Indochina și al extinderii războiului. Atunci, planurile americane au suferit un serios eșec. După Geneva, la Washington a început să se ventileze din nou ideea construirii unui bloc militar agresiv al Asiei de sud-est. În acest scop a fost convocată conferința de la Manila. După discuții care au durat câteva zile, sub o puternică presiune americană, a fost semnat așa zisul „tratat cu privire la apărarea Asiei de sud-est”. Faptul că rolul principal în alianță îl joacă Statele Unite — care se află la câteva mii de kilometri de această regiune — a fost suficient pentru ca opinia publică internațională să înregistreze exact sensul acestei alianțe agresive și scopurile pe care le urmărește.

Cine participă la această alianță și care sînt adevăratele sale scopuri? Tratatul a fost semnat de opt state dintre care numai trei fac parte din această zonă — Tailanda, Filipinele și Pakistanul. Legăturile lor înrobitoare cu S.U.A. sînt prea bine cunoscute pentru a mai insista asupra lor. Australia și Noua Zeelandă sînt domioane britanice. Ceilalți participanți — S.U.A., Anglia și Franța — se află la mii și mii de kilometri depărtate de această zonă, iar preocuparea lor pentru Asia de sud-est se leagă de interesele lor colonialiste. Majoritatea țărilor asiatice invitate la Manila au refuzat să ia parte la conferință. Dintre acestea, numai India și Indonezia au o populație de 440.000.000 locuitori. Țările Asiei de sud-est care au semnat tratatul de la Manila nu reprezintă în schimb decât aproximativ a zecea parte a populației întregii Asii.

Caracterul agresiv al alianței reiese atât din discuțiile duse la Manila cit și din prevederile tratatului. Iată două exemple semnificative. Participanții la tratativele militare de la Manila au insistat — în ciuda rezistenței delegației S.U.A. — ca din textul proiectului american să se șteargă toate referirile la o așa-numită „agresiune comunistă”. Cu toate acestea, secretarul Departamentului de stat al S.U.A. a înălțat toate încercările celorlalți participanți de a camufla asemănarea dintre S.E.A.T.O. și pactul anticomintern al lui Hitler și Mussolini. Dulles a înserat înaintea semnăturii lui următoarea precizare: „Delegația Statelor Unite ale Americii semnează tratatul cu rezervă ca recunoașterea urmărilor lui este

aplicabilă numai în cazul agresiunii comuniste”. Al doilea exemplu. Îngrorât de reacția opiniei publice din Asia față de planurile americane de înăbușire a mișcărilor de independență națională, reprezentantul Filipinelor a sugerat să se declare în forma cea mai generală cu putință năzuința participanților la acord pentru asigurarea dreptului de autodeterminare al popoarelor. Ca la comandă, ministrul afacerilor externe al Australiei și-a exprimat indignarea la auzul unei asemenea propuneri. Casey a declarat că numai punerea problemei autodeterminării poate duce la „mișcări în rîndul populațiilor băstinașe”. Reprezentantul francez a adoptat aceeași atitudine. Pînă la urmă propunerea Filipinelor a fost inclusă în câteva fraze generale, nu în pact ci într-o așa-numită Cartă a Pacificului.

Scopul noii alianțe agresive este limpede: menținerea dominației lor colonialiste, subjugarea popoarelor asiatice, pregătirea unor noi acte agresive. După cum se arată în Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., „Noua grupare militară reprezintă de fapt un bloc al puterilor coloniale, la baza căruia stau telurile imperialiste de menținere a pozițiilor lor economice și politice în Asia, unde situația s-a schimbat în mod fundamental îndoeșbi odată cu victoria istorică a marelui popor chinez care a pus capăt jugului străin, a instaurat în țară puterea populară și a pășit ferm pe calea progresului economic și cultural”.

Așa-numitul „tratat cu privire la apărarea Asiei de sud-est” este în contradicție flagrantă atât cu hotărârile adoptate la Geneva, cit și cu Carta O.N.U. Tratatului semnat la Manila li s-a anexat un protocol suplimentar din care reiese că autorii lui vor să-i extindă acțiunea asupra Laosului, Cambodgiei și Vietnamului de sud. Aceste planuri contravin hotărârilor cu privire la restabilirea păcii în Indochina pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale popoarelor acestor țări. Reprezentanții Laosului, Cambodgiei și Vietnămului de sud și-au luat la Geneva angajamente care sînt menite să excludă posibilitatea atragerii acestor țări în orice grupare militară.

Caracterul agresiv al acestei alianțe nu mai poate fi ascuns. El reiese — după cum se arată în Declarație — și din faptul „că potrivit prevederilor pactului la el pot participa numai statele care „sînt în măsură să sprijine telurile acestui tratat”. Cu alte cuvinte, rămîne numai la aprecierea inițiatorilor acestui pact să stabilească dacă un stat sau altul intră în această definiție. În fapt, aceasta înseamnă că componența acestei grupări cu și caracterul ei vor fi dictate în întregime de Statele Unite. Nu este greu de văzut că toate acestea sînt în directă legătură cu politica puterilor occidentale îndreptată spre crearea unor grupări militare agresive în Europa cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate”.

În Asia, ca și în Europa, securitatea colectivă nu poate fi asigurată decât prin unirea eforturilor tuturor statelor, indiferent de orinduirea lor socială, fără nici un amestec din afară. După terminarea cu succes a conferinței de la Geneva, în omenire s-a creat un climat favorabil reglementării tuturor problemelor internaționale litigioase. Faptele arată însă că anumite cercuri conducătoare din Occident fac tot posibilul pentru a împiedeca celelalte țări să se folosească de condițiile nou create. Uniunile guvernărilor americani în Europa, după eșecul C.D.E., constituie un exemplu. Toate acțiunile lor urmăresc refacerea militarismului vest-german agresiv și constituirea unei noi alianțe militare, anexă a pactului nord-atlantic. Despre aceste acțiuni nu se poate spune decât că sînt menite să ducă la creșterea încoadrii și la sporierea primejdiei de război.

Acțiunile agresive ale adeptilor politici „de pe poziții de forță” îndreptate împotriva securității popoarelor din Asia și Europa sînt sortite însă eșecului. Lupta tot mai hotărîtă a popoarelor din întreaga lume împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. și ale altor puteri occidentale constituie o cheazăie a puterii care au apus de mult timpurile cînd imperialiștii puteau să uneltească nepedepsiți împotriva păcii și securității popoarelor.

În întîmpinarea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

Spre un puternic avînt al întrecerii socialiste

Chemarea la întrecere lansată de unele întreprinderi din regiunea Stalin în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a găsit un larg ecou în rîndurile colectivelor de muncitori din întreaga țară.

Exprimîndu-și voința de a întîmpina cele două eveni-

mente cu cit mai mari succese în producție, muncitorii, inginerii și tehnicienii din tot mai numeroase fabrici și uzine se alătură cu entuziasm întrecerii socialiste, luîndu-și importante angajamente. Angajamentele lor sînt în primul rînd axate pe linia îndeplinirii și depășirii planului de stat pe 1954 la toți indicii.

Angajamentele textiliștilor timișoreni

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Dimineața cînd schimbul III și-a terminat lucrul, muncitorii din echipa de levată, condusă de Ecaterina Kammer, s-au îndreptat voioase spre poartă. Dar nu au plecat acasă. Scrisoarea colectivă a unor întreprinderi din regiunea Stalin publicată în presa le-a pus pe gînduri.

Din vorba în vorbă muncitorii din echipa Ecaterinei Kammer au ajuns la concluzia că printr-o mai bună organizare a muncii, levată va putea fi scoasă cu cel puțin 10 secunde mai repede ca pînă acum. Și muncitorii nu au stat pe gînduri. S-au dus la conducerea întreprinderii să-i vestească angajamentele lor. Se vede că asemenea gînduri au frîntat și pe ceilalți muncitori ai „Uzinelor Textile” din Timișoara. Fiecare a ținut să-și la noi și importante angajamente în cîntecul Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Pe baza lor întregul colectiv al uzinelor a formulat următoarele angajamente:

Să depășească planul la firele de bumbac cu 600 kg., la apă de cusut cu 1331 duzine, pentru mărirea cantității bunurilor de larg consum să fabrice 29.261 m. țesătură din noul articol „Lugojana”, să îmbunătățească calitatea produselor cu cel puțin 3 la sută față de trimestrul II al anului curent, să facă economii la consumul specific în valoarea de 16.600 lei și din deșeuri să producă articole de larg consum în valoare de 17.000 lei.

De asemenea prin realizarea unor măsuri tehnico-organizatorice, muncitorii s-au angajat să ridice productivitatea muncii cu 2,5 la sută față de trimestrul II al acestui an.

Cuvîntul laminatorilor hunedoreni

HUNEDOARA. — În după amiaza zilei de 16 septembrie laminatorilor Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Hunedoara li s-a decernat Steagul roșu de producție de colectiv fruntaș pe ramura, al Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini, ca preuire a muncii lor rodnice de pusă în cursul semestrului I al anului 1954.

Organizarea temeinică a întrecerii socialiste, aplicarea unor metode sovietice de muncă și aportul adus de tehnicienii la dezvoltarea mișcărilor inovative au făcut ca laminatorii să-și îndeplinească în această perioadă planul de producție în proporție de 115,68 la sută. Totodată, productivitatea muncii pe secție a crescut cu 35,25 la sută, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 2,8 la sută.

Cu prilejul decernării Steagului roșu de producție, colectivul de laminatori al Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” a răspuns la chemarea lansată de muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii celor 12 întreprinderi din regiunea Stalin, în cîntecul celui de al II-lea Congres al partidului și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Printre altele li s-a angajat ca în ziua de 30 octombrie să dea laminate în contul zilei de 18 noiembrie, să ridice productivitatea muncii cu încă 4 la sută și să realizeze economii de 200.000 lei. (Agerpres)

Primele realizări

ORASUL STALIN (de la corespondentul nostru). — În cele 12 întreprinderi din regiunea Stalin care și-au luat angajamente în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie domnește de câteva zile o vie mișcare. Desășurind cu elan întrecerea socialistă, muncitorii, tehnicienii și inginerii din aceste întreprinderi au obținut succese în lupta dusă în vederea realizării angajamentelor luate.

La uzinele „Steagul Roșu” de pildă, brigada complexă de economii „Gh. Gheorghiu-Dej” a reușit să realizeze economii în valoare de 133.984 lei. În sectorul turnătorie au fost realizate de

asemenea, printr-o justă folosire a materiei prime de către comunistul Eugen Timar și alții, suma de 118.494 lei. În același timp din temele de inovații propuse cabinetului tehnic trei au și fost realizate de către inginerii uzinei. Printre acestea se numără inovația tehnologică Francisc Hoffman și aceea a comunistului Grigore Dubovski care a realizat o sculă specială cu care se poate zînce și aleza în același timp.

Realizări frumoase au fost obținute și de întreprinderile de produse lactate din orașul Sibhișoara care a dat primele cantități de lapte peste plan.

La întreprinderea locală de bunuri de larg consum „23 August” din Orașul Stalin se

dezvoltă, conform angajamentului luat, secția de strungărie în lemn, care produce însemnate cantități de articole de uz casnic. Conducerea acestei întreprinderi a luat de asemenea măsuri pentru înființarea a încă două secții, una pentru tapisat mobilă produsă în întreprindere și alta pentru fabricarea diferitelor produse chimice de larg consum.

În primele zile ale întrecerii, colectivul rafinării nr. 9 din Orașul Stalin a reușit de asemenea să producă în contul angajamentului 2.000 kg. ceară de parchet și 300 kg. lumînări.

Întrecerea socialistă pentru realizarea și depășirea angajamentelor luate continuă cu avînt în întreprinderile din regiunea Stalin.

Mai multe piese de schimb pentru tractoare

PLOESTI (de la corespondentul nostru). — Scrisoarea colectivă a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din unele întreprinderi din regiunea Stalin care și-au luat angajamente în întîmpinarea celui de al doilea Congres al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a găsit un larg răspuns în rîndurile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din secțiile uzinelor „I. C. Frimu”-Sîncioia. Ei au analizat în cadrul consfăturilor de producție rezultatele obținute în cîntecul zilei de 23 August, precum și posibilitățile existente pentru ca întrecerea socialistă să fie ridicată la un nivel mai înalt.

Entuziasmul lor în muncă le-a fost stimulat și de proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului care pune în fața uzinelor producătoare de utilaje agricole și de piese de schimb, sarcini deosebit de importante. Astfel, pînă în ziua de 30 octombrie, colectivul de muncă al uzinei e-a angajat să dea peste plan 70 tone pompe de injecții K.D. și piese de schimb pentru tractoarele IAR și KD 35.

În felul acesta în ziua de deschiderii Congresului uzina va produce piese de schimb pentru tractoare în contul zilei de 10 decembrie. Datorită măsurilor tehnico-organizatorice și metodelor aplicate, productivitatea mun-

cii va crește cu 6 la sută, iar prețul de cost va scădea cu 4 la sută față de sarcinile de plan.

Folosind rațional materiile prime și materialele auxiliare, colectivul de muncă s-a angajat să înregistreze economii în valoare de 820.000 lei. Totodată o atenție deosebită se va da calității pieselor. În acest scop se va construi un dispozitiv pentru controlul pistonelor și elementelor de la pompele de injecții, un bloc pentru reglajul pompelor, etc.

Pentru sporirea producției de bunuri de larg consum, în uzină se vor fabrica în această perioadă pentru noi sortimente de mărfuri de consum popular.

Vor economisi piele pentru 5000 perechi pantofi

ORADEA (de la corespondentul nostru). — În cadrul recentei consfăturii de producție ce a avut loc la fabrica de încălăminte „Solidaritatea” din Orașul Oradea, colectivul de muncă, inginerii și tehnicienii al fabricii s-a angajat să îndeplinească cel de al II-lea Congres al P.M.R., precum și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi victorii în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe 1954 la toți indicii. În cîntecul celor două mari evenimente

colectivul de muncă al acestei întreprinderi s-a angajat ca în ziua de 30 octombrie întreaga fabrică să producă în contul zilei de 4 noiembrie 1954, mîrînd totodată și productivitatea muncii cu 2 la sută față de sarcina planificată.

De asemenea se va duce o luptă hotărîtă pentru continuă scădere a prețului de cost, care în cursul lunilor septembrie și octombrie va fi redus cu 0,20 la sută față de plan. Un loc de frunte în cadrul angajamentelor luate îl ocupă și lupta pentru rea-

lizarea a cit mai multe economii de materii prime. În acest scop, muncitorii secției croit s-au angajat ca în perioada lunilor septembrie și octombrie, prin folosirea și extinderea metodei inovative lui Nicolae Militaru, să economisească o cantitate de piele echivalentă cu 5.000 perechi pantofi.

În ceea ce privește lărgirea sortimentelor și a modelelor de încălăminte, colectivul fabricii s-a angajat ca pînă la finele lunii octombrie să fabrice încă patru noi modele de încălăminte din cele mai frumoase.

- V. IVANOV: Din experiența sovietelor — Legătura cu masele — Izvorul forței sovietelor (pag. 2-a)
- LIVIU CALIN: Recenzie: Eusebiu Camilar: „Livezile tinere” (pag. 2-a)
- TUDOR MANDA: Forjarul de la uzinele „Mao Tze-dun” (pag. 2-a)
- MARIA TIMCU: La Casa de Cultură a Sindicatelor (pag. 2-a)
- Ing. PETRE OLARIU: Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani — Nesecetele rezerve ale regiunii noastre (pag. 3-a)
- CI. RADULESCU: Pentru o producție sporită de zahăr — Pe marginea activității fabricii de zahăr Clitila (pag. 3-a)
- N. LUPU: Uneltirile S.U.A. în Orientul Apropiat și Mijlociu (pag. 4-a)
- Pentru unitatea forțelor păcii! Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii (pag. 4-a)
- Sediința Adunării reprezentanților populari pe întreaga Chină (pag. 4-a)
- „Planul Eden” — varianță camuflată a „comunității defensive europene” (pag. 4-a)

Pe ogoarele patriei

Arături de toamnă

BAIA MARE. — În regiunea Baia Mare au început să se execute arături în vederea însămînțării de toamnă.

Membrii gospodăriei agricole colective „Pentru socialism” din satul Lipău, de pildă, au executat arături pe o suprafață de 110 ha. O bună parte din aceste lucrări au fost executate de tractoristul Gavril Lipău de la S.M.T. Pribilești, care lucrează după metoda graficului orar. În toamna aceasta, colectivii din Lipău vor însămînța numai grîu din soiul „Banet 1.200”, soi pe care l-au folosit și în toamna anului trecut și le-a dat o recoltă de 2.000 kg. la hectar.

De asemenea, colectivii din comuna Culciu Mic, care au arat în bună parte terenul destinat culturii de grîu, au hotărît ca însămînțarea să o facă în benzi. Ei au mai folosit această metodă și la grîul de toamnă recoltat anul acesta. Producția obținută a depășit 1.550 kg. la hectar, față de 1.400 kg. grîu la hectar care au obținut prin însămînțările în rînduri obișnuite. În ofră de acestea, ei vor însămînța grîu și în rînduri încrucișate, metodă care aduce de asemenea sporuri similitoare de recoltă. (Agerpres)

Deputații discută problemele mării producției agricole

HUȘI (de la corespondentul nostru). — La ultima sesiune a sfatului popular raional Huși, deputații au dezbătut și au luat o serie de hotărîri pe linia sarcinilor ce revin sfatului popular raional în legătură cu dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Astfel, s-a hotărît ca începînd din această toamnă să se desleșenească în cuprinsul raionului 1000 ha. de teren care pînă acum nu a fost cultivat. În acest scop, la S.M.T. Huși a fost înființată o brigadă specială care, înzestrată cu tractoare și pluguri puternice, va efectua lucrările de desleșenie. O serie de măsuri au fost luate și în ceea ce privește mărirea suprafețelor ce vor fi cultivate cu legume și zarzavaturi. Pentru aceasta se vor face o serie de lucrări — îndiguri și drenări — în valea Prutului pe raza comunei Lunca-Banuului, Viteșoara și Stănești. Sectorul viticol și pomologic va cunoaște de asemenea o mare dezvoltare în următorii ani. În această privință se vor planta vii pe o suprafață de 400 ha., se vor completa gurile din vii pe alte 400 ha. iar o suprafață de 90 ha. de vie care are gurile de peste 60 la sută va fi delirată și replantată. Sectorul pomologic se va mări prin plantarea a încă 500.000 pomi fructiferi și prin crearea unei pepiniere pomicele care în anul 1958 va ajunge la 20 ha. Deputații sfatului popular raional și-au luat angajamentul de a mobiliza întreaga tăranime muncitoare la îndeplinirea acestor sarcini.

Terenuri redede agriculturii

IASI. — Tăranii muncitori din comuna Lungani, raionul Tg. Frumos, au citit cu atenție proiectul Directivei Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Ei au analizat posibilitățile existente în comună pentru punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri. Astfel, pe mai bine de un sfert din cele 100 ha. de izlaz comunal, de mai mulți ani nu mai cresc decât buruieni și mărăcinișuri. Tăranii muncitori din comuna Lungani au hotărît ca acest teren să fie arat și însămînțat cu plante de nutreț. Tot în raza comunei Lungani există aproape 30 ha. teren degradat, nepotrivit pentru cultura cerealelor pe care ei și-au propus să planteze pomi fructiferi. De asemenea, pe izlazul din satul Zmeu din această comună, există circa 20 ha. teren arabil care necesită lucrări de îndrigare pentru a împiedica revărsările riului care trece prin apropiere. Și acest teren va fi readat agriculturii. Mai sînt țărani muncitori din comună care au lăsat pînă acum unele terenuri necultivate sau cultivate cu plante cu randament scăzut. În viitor, toate aceste terenuri vor fi îmbunătățite și folosite în întregime. (Agerpres)

Artiștii sovietici au părăsit Capitala

Grupul de artiști sovietici, care a vizitat țara noastră cu prilejul zilei de 23 August, prezentînd numeroase concerte, a părăsit Capitala.

Joi dimineața au plecat cu avionul, înapoiindu-se în patrie, V. A. Vlasov, compozitor, maestrul emerit al artei din R.S.F.S.R., conducătorul grupului, dirijorul T. Z. Niazî, maestrul emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjan, laureat al Premiului Stalin, pianistul Viktor Merjanov, laureat al Concursului unional și al celui de al IV-lea Concurs internațional „Chopin” de la Varsovia, violonistul Iulian Sîkoveci, laureat al Concursului unional și al concursurilor internaționale de la Varsovia și Praga, violistul Rudolf Barsai, laureat al Concursului internațional de la Budapesta, violoncelistul Iakov Sîobodkin, laureat al Concursului unional și al Concursului internațional de la Praga, violonistul Anton Șarov, laureat al Concursului internațional de la Praga, și Alexandr Dediuhin, pianist acompaniator.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții sovietici au fost călduros salutați la plecarea de to-

varășii Pavel Tugui, locțiitor al ministrului Culturii, Matei Socor, maestrul emerit al artei din R.P.R. și vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., directorul Filarmonicii de Stat, Constantin Silvestri, maestrul emerit al artei din R.P.R., directorul Teatrului de Operă și Balet din București, și numeroși alți oameni de artă și cultură.

A fost de față D. E. Belov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R. De asemenea, zilele trecute au părăsit Capitala soliștii Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a Concursului unional și a Concursului internațional de la Budapesta, Evgheni Belov, laureat al Concursului internațional de la Praga, Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov” din Leningrad, laureată a Concursului internațional de la Berlin, precum și Vera Vladimirova, pianistă acompaniator. (Agerpres)

GRIJA PENTRU MAMĂ ȘI COPIL

Însorită și plină de bucurie este viața copiilor din patria noastră. În orașe și sate, în căminele cele mai îndepărtate, au luat ființă dispensare, case de nașteri, cămine și grădinițe de copii.

Au trecut timpurile cînd femeile muncitoare din satele țării noastre erau nevoite să nască la marginea ogorului fără nici un fel de asistență medicală, cînd copiii erau lăsați să crească în voia soartei!

Astăzi, mamele și copiii patrii noastre se bucură din plin de grija partidului și a guvernului.

În clișeu din stînga: Casa de nașteri din comuna Romînești, raionul Iași; În clișeu din dreapta: La grădinița sezonieră a gospodăriei agricole colective din Romînești, copiii colectivizților sînt în toată joaca.

Foto: NICU VASILE

DIN EXPERIENȚA SOVIETELOR

Legătura cu masele — izvorul forței sovietelor

V. Ivanov

Puterea sovietică este prin natura ei prin menirea ei o adevărată putere a poporului. Ea nu are alte interese afară de interesele poporului, afară de grija pentru fericirea lui. Prin soviete, care sunt organizații nemiloșite ale masei, sînt atrași la conducerea statului milioane de oameni ai muncii.

Marele Lenin, fondatorul statului sovietic, a văzut în atragerea celor mai largi mase la conducerea statului „un mijloc minunat” de a înzeca aparatul nostru de stat, un mijloc de care nici un stat capitalist n-a dispus cîndva și nici nu poate dispune.

Transpunînd în viață indicațiile lui Lenin, partidul sîndu-și întotdeauna și dezvoltat necesită activitatea creatoare și inițiativa oamenilor muncii în rezolvarea problemelor de stat, în muncă de zi de zi de conducere a statului. În sovietele locale de deputați ai celor care muncesc au fost aleși în țara noastră peste 500.000 deputați. În jurul sovietelor s-au strîns milioane de activiști care participă la activitatea diferitelor comisii și comitete create de soviete și care leagă sovietele de masele largi de oameni ai muncii.

Aparatul de stat sovietic este apropiat oamenilor muncii; el nu se îndepartează de masele populare ci se contopește cu acestea prin intermediul numeroaselor și diverselor organizații de masă ale oamenilor muncii. Sovietele sînt o adevărată școală de conducere a statului pentru zeci și sute de mii de muncitori și țărani.

Sovietele de deputați ai oamenilor muncii sînt chemate să fie organizatorii nemiloșici ai luptei muncitorilor, colhoznicilor și intelectualilor pentru traducerea în viață a politicii și hotărîrilor Partidului Comunist și guvernului sovietic. Programul dezvoltării continue și rapide a economiei țării și creșterii bunăstării materiale a poporului, program trasat de partid și guvern, cere îmbunătățirea continuă a întregii activități economice, organizatorice și culturale-educative.

Sovietele locale dispun de forme variate de legătură cu masele largi de oameni ai muncii. Această legătură este înfăptuită în primul rînd prin intermediul deputaților sovietelor, dintre care majoritatea lucrează nemiloșic în producție (în industrie, în transporturi, în agricultură), adică se găsesc în mijlocul poporului. Deputații sovietelor leagă nemiloșic organele puterii de stat cu cele mai largi mase ale populației, organizează masele de oameni ai muncii în muncă pentru îndeplinirea directivelor partidului și guvernului și a hotărîrilor organelor locale ale sovietelor, în lupta pentru executarea mandatului delegaților. Deputații aduc în soviete o prețioasă experiență a vieții acumulate de către muncitori, colhoznici, intelectuali și în felul acesta ridică rolul și însemnătatea sovietelor ca organizații active ale luptei oamenilor muncii pentru comunism. Participînd la muncă de zi de zi a sovietelor, deputații se ocupă în mod practic de rezolvarea problemelor de stat, trec prin școala conducerii de stat.

De aici se vede că de mare este însemnătatea pe care o are muncă intensă cu deputații, atragerea lor la activitatea multifidelă, economică și culturală a sovietelor. Numai sprîngîndu-se pe activitatea creatoare, pe inițiativa deputaților, sovietele și comitetele lor executive pot întări și extinde legăturile cu cele mai largi mase de oameni ai muncii, pot rezolva cu succes sarcinile care le stau în față.

Sovietele locale au acumulat o experiență bogată în muncă cu deputații. Comitetele executive ale sovietelor orășenești din Moscova, Stalingrad, Rostov și din alte orașe, ale numeroaselor soviete raionale, lucrează sistematic cu deputații, se îngrijesc ca fiecare deputat să se dezvolte ca om de stat. În acest scop ele atrag pe scară largă pe toți deputații la rezolvarea problemelor practice care stau în fața sovietelor, organizează cu ajutorul deputaților verificarea executării hotărîrilor partidului și guvernului, de către diferite secții conduse de comitetele executive ale sovietelor, de către diferite organizații și direcțiuni. Deputații participă la pregătirea hotărîrilor sovietelor și ale comitetelor lor executive în problemele construcției economice și culturale locale. O asemenea

neapărată permite comitetelor executive ale sovietelor să țină seama în hotărîrile lor de părerea și critica masei, să rezolve problemele într-un mod mai calificat și să se sprijine în înfăptuirea acestor hotărîri pe ajutorul deputaților, al activului alegătorilor.

Constituția stabilește activitatea organizată a sovietelor locale în cadrul sesiunilor. Sesiunea sovietelor nu este însă numai o formă organizatorică de înfăptuire de către soviet și sarcinilor sale, ca organ al puterii de stat; ea este totodată și o adevărată școală de conducere a statului. Sesiunile nu trebuie pregătite în mod formal numai cu ajutorul aparatului comitetelor executive fără participarea deputaților și activului. Aceștia ar lipsi pe deputați de posibilitatea de a cunoaște îndeaproape esența problemelor, de a se consulta cu alegătorii, de a participa activ la examinarea problemelor care stau în fața sesiunii.

Fiecare deputat este dator să depună dări de seamă în fața alegătorilor săi cu privire la muncă pe care o duce și cu privire la activitatea sovietului din care face parte. Aceasta este una din cele mai importante obligații ale deputatului care izvorăște din esența democratismului-socialist, a cărui bază o constituie legătura indisolubilă dintre organele puterii și popor.

Depunînd dări de seamă în fața alegătorilor, deputatul prezintă nu numai muncă sa ca ales al poporului, dar și activitatea sovietului local. Cu toate acestea, deputații sovietelor locale țină oarecără obligație. Nu se îngrijesc de acest lucru nici comitetele executive ale multor soviete locale.

Deputații care fac sistematic dări de seamă în fața alegătorilor, care țin o legătură strînsă cu alegătorii, îndeplinesc cu succes obligațiile lor de aleși ai poporului. Ținînd o legătură permanentă cu alegătorii, aplicînd urechea la observațiile lor și la critica acestora, deputații își văd mai bine lipsurile lor precum și lipsurile din muncă sovietului, găsesc mai repede căile pentru lichidarea acestora.

Una din formele organizatorice de muncă ale sovietului o constituie comisiile permanente. La muncă în cadrul comisiilor permanente sînt atrași majoritatea deputaților și milioane de activiști.

În prezent, cînd partidul, întreg poporul nostru rezolvă sarcinile avîntului considerabil în agricultură, de creștere a producției obiectelor de consum popular, de îmbunătățire a comerțului și de dezvoltare cultural-gospodărească a oamenilor muncii, cînd de însemnătatea de activitate care se deschide în fața comisiilor permanente de agricultură, de industrie locală și cooperativă, de comerț, de gospodărie comună, de cultură! Lucrul acesta se vede, de pildă, din experiența în muncă a sovietelor din Leningrad, Stalingrad, din muncă a numeroase soviete raionale și satești.

În cadrul comisiilor permanente ale sovietelor orășenești și raionale din Leningrad participă multe mii de deputați și activiști. Activitatea comisiilor permanente nu se limitează la scoaterea la iveală și înregistrarea cazurilor de situații nemulțumitoare în întreprinderi, în administrație de casă, într-o școală, spital, spălătorie, frizerie, etc. Pe baza cunoașterii amănunțite a activității acestor unități, comisiile permanente elaborează propunerile lor, le trimis spre examinare comitetului executiv al sovietului orășenească sau celor ale sovietelor raionale, precupîndu-se cu perseverență de lichidarea lipsurilor existente.

Asemenea exemple pozitive ar putea fi citate în număr mare. Ele pot fi găsite în fiecare regiune.

Sovietele de deputați ai celor care muncesc, conducătorii comitetelor executive, nu trebuie

să precipitească nici forță, nici timp pentru a pune în acțiune activul numeros care se găsește strîns în jurul sovietului; trebuie să eporească neîncetat îndurările acestuia, a trăgînd la muncă mase tot mai largi de oameni ai muncii.

Partidul care din partea lucrătorilor sovietelor, inclusiv din partea conducătorilor comitetelor executive ale sovietelor locale, să-și îndrepte principală lor atenție, cunoștințele și capacitatea lor organizatorică, spre muncă nemiloșică de organizare a oamenilor muncii la lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului.

Cadrele conducătoare ale comitetelor executive, ale sovietelor trebuie să țină un contact sistematic cu alegătorii, să viziteze cît mai des uzinele, colhozurile, S.M.T. și sovhozurile, să cunoască personal activitatea întreprinderilor și instituțiilor care deservesc nevoile oamenilor muncii, să se consulte cu oamenii muncii cu privire la felul de a organiza cît mai bine activitatea acestor întreprinderi. A întări legătura cu masele înseamnă a fi permanent în mijlocul poporului, a-i cunoaște nevoile, înseamnă a pătrunde în problemă, a ajuta în mod practic oamenii sovietici să transpună în viață hotărîrile partidului și guvernului.

O importantă formă de legătură de zi de zi dintre soviete și mase o constituie muncă bine organizată pentru examinarea propunerilor și sesizărilor oamenilor muncii, primirea cetățenilor la comitetele executive ale sovietelor locale.

Scrisorile și propunerile care sînt la ivaală lipsuri în muncă și fenomene negative din viața sovietelor sau a instituțiilor de stat și economice constituie una dintre formele criticii de jos, o măsură vie a democratismului orînduirii sovietice. În aceste scrisori și propuneri este exprimată grija cetățenilor de rînd pentru întărirea statului sovietic, pentru îmbunătățirea activității aparatului de stat. De aceea orice sesizare, cerere, propunere, scrisoare la soviet, trebuie examinată cu atenție, orice sesizare sau cerere trebuie să fie urmată de măsuri active, fie de un răspuns limpede care să lămurească pe cetățean.

În loc de a adopta măsuri practice la primirea unei sesizări sau a unei scrisori, ai lucrători din aparatul sovietului se îngrijesc în primul rînd să expedieze scrisoarea numai la se secute de răspunderea problemelor conținute în aceasta.

A ne limita la simplă corespondență și trimiterile hîrtiilor la alte instituții, arată Lenin, înseamnă a practica burocratismul și a umple coșurile de hîrtie. Lenin cere să se tragă la răspundere vinovații de asemenea neapăsare, indiferent de rangul pe care-l ocupă. Aceste cuvinte își păstrează forța lor și în ziua de astăzi. Este necesar — a domnea cu hotărîre pe funcționarii lipsiți de suflet care au atitudine de neglijență față de cerințele oamenilor muncii, introducînd burocratismul și neapăsarea în aparatul sovietelor.

Este necesar de a îmbunătăți cu hotărîre organizarea primirii cetățenilor. Este necesar ca în fiecare instituție să fie stabilite și comunicate populației zile precise și ore anumite de primire, cît mai potrivite pentru cetățeni. Primirea cetățenilor trebuie să se facă de către cadrele sovietului, capabile să înțeleagă esența oricăror probleme și să le rezolve fără amînnări de prisos.

Numai ascultînd cu atenție glasul alegătorilor, îngrijindu-se de zi de zi de întărirea și extinderea legăturilor cu masele, sovietele locale pot rezolva cu succes sarcinile care stau în fața lor. Întreaga activitate a sovietelor locale trebuie îndreptată spre apropierea activității aparatului sovietelor de mase. Aceasta înseamnă a pune muncă sovietelor sub un control și mai activ al oamenilor muncii și în felul acesta a închide toate căile pentru pătrunderea burocratismului în instituțiile sovietice, a sporii rolul aparatului de stat în înfăptuirea politicii partidului și a guvernului.

(Text prescurtat după un articol apărut în ziarul „Izvestia” din 4 septembrie 1954).

INSTRUMENTE MUZICALE

În industria lemnului și hîrtiei — pe lângă materiale de construcție, mobila, articole de sport și hîrtie — au început să se producă în anii puterii populare și instrumente muzicale. La I.F.I.L. din Reghin, de pildă, într-o secție special amenajată, se fabrică dintr-o serie de instrumente muzicale de bună calitate.

În clișeu: Tov. Maria Kraus din secția de instrumente muzicale de la I.F.I.L. Reghin lucrînd cu atenție o chitară.

Foto AGERPRES

Noi înregistrări pe plăci de patefon

În ultima vreme, colectivul întreprinderii „Electrorecord” a înregistrat pe discuri peste 40 de artice din opere și operete, cîntec populare, sportive, cîntec de masă, etc. Printre noile plăci se află două și trei din operele „Don Pasquale”, „Tosca” și „Cio Cio San”. Din muzica ușoară s-au imprimat, printre altele, și cîntecul „A venit pe țărîm o fată” de compozitorul Ion Vasilescu, laureat al Premiului de Stat, și „Cînd trîndafirii înfloare” de Gherasde Dendrino.

Înregistrări noi s-au făcut și din muzica populară românească și a minorităților naționale, din care s-au selecționat 19 cîntecuri, printre care „Hodoroga” și „Călușul olteanesc”, executate de orchestra populară „Barbu Lăutaru”, dirijată de Nicu Stănescu. Nici amatori de muzică sportivă n-au fost uitați. Lor li se oferă șase plăci noi cu cîntecul „Gigel” de Marius Mihail, „Zburăm voioși” de N. Chirculescu și altele.

În prezent colectivul întreprinderii „Electrorecord” face intense pregătiri pentru înregistrare pe plăci de patefon a unor cîntec populare executate de soliști și orchestre care au participat la cel de al doilea concurs artistic al echipei de amatori ale cîntecului cultural. Vor fi înregistrate, printre altele, cîntecul „Munții mei sînt dragi” și „Cîntec de seară” interpretate de trio vocal Neli Marcus, Louise Hann și Maria Novatin, tinere țărani din comuna Rupea, regiunea Stalin. De asemenea, vor fi înregistrate cîntec ale sursurilor Martin din regiunea Timișoara, ale orchestrei „Înfrățirea din Cluj”, ale orchestrei populare din Tg. Mureș și altele.

La realizările obținute de întreprinderea „Electrorecord” a contribuit în mare măsură un colectiv de ingineri de la întreprinderile „Electrorecord” și „Ilie Pintilie” din Capitală, care au reușit, pentru prima oară în țara noastră, să confecționeze o masă plastică pentru fabricarea plăcilor de patefon.

Asigurarea materiei prime indigene va permite o serioasă creștere a producției de plăci de patefon în semestrul II al anului acesta.

RECENZIE

EUSEBIU CAMILAR: „Livezile tinere”

— E. S. P. L. A. —

Cu aproape două decenii în urmă, Eusebiu Camilar a început prin a scrie versuri, schite, năzuiri sau povestiri al căror conținut realist adeseori apare umbrit de influențe dăunătoare, pentru că în ultimii zece ani, înțelegînd misiunea sa în condițiile fărîmării unei vieți noi, să lupte pentru a-și apropia mijloacele artei realiste în zugrăvirea fenomenelor societății. Mărturie al unui drum impetuos început după 23 August 1944 stau, pe lângă alte produse, cele două romane „Negura” și „Temela”.

În „Livezile tinere”, volum care strînge înaltă lucrări în mare parte apărute în diverse publicații, găsim farmecul de povestire cunoscut al lui Eusebiu Camilar.

Îndemnat de dragostea pentru locurile natale, scriitorul pleacă să le cînte, rămîndu-și înelînd la vorba cu țărani muncitori și scrie pasionat despre viața lor din trecut și despre cea de azi. „Toader Calapăr” e una dintre istoriile pe care le-a aflat de la oamenii acelor meleaguri. Eroul, haiducul voluntar Toader Calapăr, scapă de batjocura lui Ilfove, vînzător de țară, pe Floarea, fată de căzăr, și mulți ani după ce năvălitorii sînt alungați iar samavolnicul boier depășit, el face curțile boierului să tremure de spaimă.

Povestirea învine sugestiv, un moment din vremea îndepărtată, cînd poporul a avut de luptat împotriva boierimii hulavice și a stăpînirii otomane.

Greutățile și felul primitiv în care erau sortiți unui om veac și jumătate să primească învățătura fiii țărani, sînt evocate în „Școala de rumîne” a lui Halici (Ircovnicu). Povestirea luminează figura dascălului Halici care, învălînd neobosit „bucurile” pe copiii sărăcimii, slujește un ideal înalt de viață. Pe aceeași linie a redării realității satului din trecut, scriitorul își amintește în „Vulturii de azi și de demult” cum a plecat la învățatură cu „o monedă argintie” căpătată pe se vindurii părinților, lîpsindu-și frații și surorile de încălțăminte, înfrîmînd una nemărginită a bogataniilor.

Școala vremii aveau porțile ferecate cînd era vorba de copil din rîndurile poporului și autorul povestirii s-a văzut de multe ori respins la examene dintr-un asemenea motiv.

„Mitră” vine să ne înfățișeze existența mizeră a unui om de rînd într-o societate clădită pe falărnice și cruzime. Pentru că nu există cale de treizeci de kilometri pe peste rîul din țară unde scriitorul și-a „înțurcat copilaria”. Mitră, eroul povestirii, era, cu barca lui mare, scălbănit și gurea de a o opîna singurul ajutor al oamenilor de acolo. Dar pe timp de ploaie era tare primejdios de trecut apa. În zadar Mitră, țărîni sarac lipit pămîntului, încerca atunci să-și țină barca la adăpost de primejdii, căci jandarmii, cu porțile lor neomenești, îi puneau spînga în beregată și-l minau.

Istovit peste măsură, Mitră renunță la vechia îndelungă. Vesta că are să se facă pod să ușureze viața oamenilor, nu-l poate mîngia. Se încredințase că „domni” făceau tot ce le sta în putință să sporească apăsarea. Pod nu s-a făcut, iar pentru dispariția lemnei în destinație podului au fost găsiți vinovații țărani din împrejurimi, care sînt batui mișlește de jandarmi, ca apoi cel ce promisesse podul și fusese ales lîpotat, cum li spune eroul povestirii, să ridice aproape de locul cu pricina o vilă. Faptul dezvăluit elocvent monstruoasă înfrîmțurii sociale de atunci.

Scriitorul Eusebiu Camilar și-a petrecut o bună parte din viața între țărani, cunoscîndu-le îndeaproape frîntîmînturi și năzuințe. Creștia sa, cînd prezintă fapte care în de această experiență proprie, are o mare capacitate de sugestie. Povestirile de care ne-am ocupat, prin oamenii adevărați și întâmplările descrise, reușesc să proiecteze imaginea moritură a satului de altă dată, covîrșit de implinire.

Contrastînd cu această atmosferă tulburătoare, specifică realității satului de odinioară, o

altă serie de povestiri din „Livezile tinere” încearcă să închege imaginea satului nou. Inspirată din actualitate, povestirea după care s-a dat titlul volumului întreprinde în Virvară, președinta unei gospodării colective, tipul femeii energice, răzătoare, ale cărei acțiuni mărturisesc plînatăre vieții socialiste. Marie Onisei o iubeste pe Virvară, dar mentalitatea lui împoiată, spiritul sințieniei proprietății individuale, îl țin departe de femeia iubită. Marie asculta cu îndrăgire „pravilele strămoșilor Onisei” care dictau „munca îndărătoare pe ogorul strîm”. Virvară, încrezătoare în puterea dragostei ei pentru țară, luptă împotriva mentalității vechii și acestuia se străduie nemurim să-l răpisească îndoilele, să-i arate lumuriri adevărate că a vieții și pînă la urmă triumfă.

Pe de altă parte, unde odinioară sălășluiau negurile, colectivității — avînd în frunte pe Virvară — fac să crească livezi tinere, aducătoare de rod bogat. În fața unui atare exemplu, Marie Onisei pricepe că sensul adevărat al vieții sale este cel arătat de Virvară și nu ascultarea oarbă a pravilelor ruginite. „Istoria lui, Ducipal” descoperă limpede relațiile de clasă în lumea satului nostru unde se duce o luptă înverșunată împotriva vechiului, pentru afirmarea noului. În inimile celor trei Breabani mai mari, Lipca, Chiabur, seamănă dușmănia pentru Oachim care trecuse cu ogorul parintesc în gospodăria colectivă. Ei ajung să creadă că la mijloc trebuie să fie lucruri necinstite — „sințirile” sau „cotrobunul” — și prindesc să vadă dacă într-adevăr lui Oachim îi rămîn sau nu buzdoria de saci cu care s-a întors, acasă după împărțirea veniturilor la gospodăria colectivă. Odată duminică de nemeteșenie vor, celor Chiaburului, simți că în sufletul celor trei Breabani s-a ivit năzuirea sinceră de a pleca pe drumul care aducea belșug în casa lui Oachim.

Pe aceeași linie a prezentării satului în condițiile regimului nostru se înscrie și „Pajura”. Batrina Illica ajunge să vadă minunea becului electric în casa pe care pînă atunci o ținuse sub domnia întinerului. Illica legase amintirea bărbatului ei, mort în război, de o pajură de aramă cu care cîntă stăpînire burgheză-moșierească răspălită jertfa țăraniului. Profilul eroinei, care în bucuria ei caută să-și arate recunoștința față de meșterul care li aducuse lumina și îi explicase minunea „soarelui pe sîrmă”, se împlineste în finalul povestirii cînd oară ce are ea mai de preț: pajura de aramă. De atunci, de cînd ori înțîneste în cale stîlpi cu sîrmă de aramă, baba Illica le urează bun noroc și bună cale peste țară. Nu știe în ce cot de sîrmă s-a topit pajura ei. De aceea o crede pretutînd, ori încotro se întind sîrmile și s-aprind soarele, noaptea!”

Ideea interesantă din „Bujoreanca”, unde Leonora, femeie înaltă, duce junca în colectivă fără să aibă clișeu de puțin convingere că a despărțit-o de gospodăria ei, apare tratată însă în chip nemulțumitor. Acțiunile neferice ale Leonorei, gesturile lipsite de consistență, nu pot convinge pe cititor de ceea ce dorește autorul, povestirea rămînd în întregul ei idilică, neconcludentă.

Și în celelalte povestiri din volum tratînd subiecte din viața nouă a satului nostru se fac simțite unele slăbiciuni, fie din pricina slabei motivații artistice, ca în cazul precipitării transformării conștiinței eroului „Livezilor tinere”, fie din pricina conflictelor de pură extracție literară care nu tîlmăcesc în mod suficient realitatea.

Volumul „Livezile tinere” este o nouă dovadă grațioasă a talentului scriitorului Eusebiu Camilar care știe să povestească într-o minunată limbă românească aspecte semnificative din viața satului de odinioară, strivit de exploatare, precum și din cea a satului zilelor noastre.

LIVIU CALIN

Forjarii de la uzinele „Mao Tze-dun”

La răscrucea cîtorva străzi din raioul Lenin, vreo doi-trei școlari se opresc și privesc atîrnî un panou.

— Pe ăla din dreapta îl cunosc și eu; e de pe strada noastră; lucrează la uzinele „Mao Tze-dun”, zise unul.

— Și eu îl cunosc pe cel de al doilea, din rîndul de sus, adăugă un altul.

Discuțiile aveau loc în fața porturilor unor cetățeni de seamă ai raioului Lenin, muncitori fruntași ai cîtorva uzine. Privînd aceste portrete, își apar în minți minunate fapte care au loc zilnic în halele mari ale uzinelor, în fabrici, în ateliere. Vestile despre victoriile în muncă ale acestor oameni se răspîndesc în cartier, numele lor sînt pomentele de cei viștriciți și de cei care se întorc de la școală, oprindu-se cu admirație în fața panourilor.

— Iată-l pe Ion Peră, de la „Mao Tze-dun”, iată-l pe...

Văzînd toate acestea, simțeam în mine dorința să-l iau de mîna pe școlari și să pornim împreună spre uzină.

Am plecat de unul singur pe o străduță curată, cu case îmbrăcate în fiedă. Pe măsură ce înaintam, creștea, molcom, abia perceptibil, asemenea unei simfonii, zgometul uzinelor.

Întîrînd pe porțile masive de fier, eram oarecum încreșnat. Nu știam însă care secție să mă îndrept. Văzusem poartă, cîteșea la panou despre succesele muncitorului Ștefan Teodorescu, mesteriaș cu scrii ficare înaltă, care a crescut multe scrii de strîngări preceptu. Citisem despre Constantin Mărculescu, „strîngăria cu mîini de aur”, cum i se spune în uzină. Am trecut prin halele mari pline de fum și i-am văzut pe aceia care din oțel cel mai tare construiesc cupatoare de ciment, cazane de preslune, poduri arcute.

Intr-un tirazu, m-am oprit în fața unor uși prin care se năpustea afară o învolburare de aer cald.

Acel este secția forjă, îmi spusese muncitorul meu.

Am intrat în sala curcubeilor și a flăcărilor. Făurirea lucrărilor din plîn. Cupatoarele gîfiau, înroșind fierul și fonta. O cupă uriașă de metal fierbea la o mașină, căpătînd culoarea lămliei coapte. În jurul ei mesterul și ajutoarele priveau fascinați. La un semn al mesterului, cupola masivă, groasă cam de vreo două degete, mare cît roțile mari ale lo-

comotivei, fu așezată pe o nicovală de o formă specială. Trei oameni bronzai, cu brațele vișioase, degolite pînă la umeri, prînsă zădărnici oleacele mari. Mesterul Mantu le dirija loviturile. Cupola încandescentă se modela, ascultătoare.

Fierul se răcește treptat. Cicoanele, cu cozi lungi cad tot mai rar peste buza de fier încinsă. Oamenii răsuflă mai greu. Este pusă din nou la foc. Maistrul Daniel Mantu revine și ne dă explicații.

— Este o lucrare de artă, cu forme deosebite. Nu se poate executa la presă. Băieții o lucrează la mînă, ca pe o bijuterie...

Am ascultat multe din povestirile maistrului. Ne-a vorbit despre făurirea, despre primele cupatoare de ciment făcute în uzină, despre băieții din brigăzile utemiste de forjări.

— Uite, îl vezi pe cel înalt de la presa de cînd? E Ion Peră... Artist, muncitor... Cînd țî-o lucră asta ceva, e lucru — nu glumă.

În uzină, Ion Peră — ca și alții — își are personalitatea lui. Venit din anii adolescenței în sala curcubeilor de foc, Ion Peră a învățat meseria de la Daniel Mantu. A lucrat cu pricepere modelînd la ciocanul mecanic piese de forme diferite pentru mecanisme complicate și grele.

Intr-o zi de toamnă, Ion Peră și un alt prețen al său, pe nume Costică Ojog, au plecat la militărie. Băieții l-au putut cu drag și mai apoi tot mai multe scrisori veneau la uzină și plecau de la uzină. Anii au trecut. Intr-o dimineață de primăvară, Ion Peră și Costică Ojog și-au pus din nou țesele la panoul de pontaj. Cînd au intrat în forjerie, ceilalți băieți s-au adunat roată în jurul lor, bucurînd, glumind și punînd întrebări:

— Crezi că mai pot apăia să fie fierari?

— Feriți sîntul! Voi nu vedeți că și-au subțiat palmele?

Cei doi s-au uitat zîmbind, cam cu sfîșlă. Nu se supărau de fel de glumele tovarășilor. În sinea lor însă își ziceau: „Poate că nu ne-o fi de loc ușor. În timpul asta ei au mai învățat cele ceva de-ale fierăriei. Dar să vedem!”

În cupot se înroșeau niște bucăți mari de metal. Una din ele fu așezată sub ciocanul mecanic. O apăsare pe manetă. Prizma grea de oțel, împinsă puternic în jos, făcu să sară scintei din uriașă toară-ță înroșită.

— Una... două... trei, întorce-o! Stai! Pe cant trei lovitură: două ușoare, una grea. Stai!...

Maistrul privea ceasul, măsurînd timpul. Cel doi fierari erau la de sudorare dar le pierse zîmbetul sfelnic de la început.

Ultima lovitură de ciocan căzu bufinînd pe fierul albăstru. Piesa era forjată. Băieții se îndreptară din șale și se traseră spre ușa forjeriei, unde era mai răcoare. Își aprinseră țigările zîmbînd liniștiți și cu siguranță. Se regăsiseră în vechiul lor element.

De atunci, la presele mari și-au reluat locul cei doi tineri fierari. Cu timpul, ei și-au dovedit măiestria și și-au câștigat dragostea și încrederea tovarășilor. Au ajuns responsabili bîlgăzilor întîmplei de calitate. Viața lor este strîns înfrîmțită de cea a tovarășilor de muncă și de cea a mașinilor cu care lucrează.

În mijlocul făuririi tronează o uriașă presă metalică. Unul dintre fierari îl numește „Ursul”. Porcela reușește într-adevăr să redea imaginea fidelă a puternicului mașin. Și acest „volcane” își are povestea și personalitatea sa.

„Ursul” e o presă puternică de mare capacitate. A fost adusa de foști patroni în timpul războiului, spre a sloare mai bine vîlaga muncitorilor. Dar timp de mai bine de doi ani, pînă la armistițiu, ea n-a putut fi pusă la punct. I se delecta cînd una, cînd alta. Pentru aceasta, foarte mulți muncitori au plătit cu mari suferințe.

Cu „Ursul” nostru am făcut multe după război. E ca un stejar vîinos; își păstrează puterile și tineretea. Mesterul fierăriei încheie povestirea fără să adauge că tineretea „Ursului” se datorăște dragostei cu care-l îngrijesc făurarii. Ion Peră și tovarășii lui au învățat să-l bensească mașinile și unelte lor. Ei le îngrijesc ca pe ochii din cap. În făurirea există o tradiție. Acela care lucrează la presa mare este cu adevărat fierar. Bucuri la Ion Peră a fost nespăsat atunci cînd i s-a dat să lucreze la presă. Primele zile lucra cu oarecare teamă. Forța uriașă a mașinii aproape că îl înfricoșă. De atunci a început însă să o iubescă, să o zorească, ajungînd să producă zilnic de două ori mai mult.

Ar fi multe de scris despre oameni și despre muncă lor. Școlarii din fața pa-

noului dacă ar fi venit cu mine în uzină ar fi simțit și ar fi trăit emoția puternică a marelui făuritor. Nu sînt oameni extraordinari din Ion Peră, nici Costică Ojog, nici mesterul lor. Ei își fac cu dragoste, conștiincios, muncă, cu înțelbese patria și pe oamenii ei.

Am fost în uzină și l-am văzut, în ră

Posibilități nefolosite

Elvezele întinse de pomi fructiferi, pășunile mănoase și celelalte bogății naturale existente în cuprinsul raionului Făgăraș oferă resurse nepuizabile pentru dezvoltarea industriei locale. În activitatea sa depășită în scopul folosirii acestor resurse, comitetul executiv al statului popular raional a obținut unele realizări, ca de exemplu dezvoltarea ramurii materialelor de construcții, înființarea unui șantier pentru extragerea turbei, etc.

Se observă însă lipsa de inițiativă în ce privește dezvoltarea ramurii alimentare, deși pentru aceasta există cele mai multe posibilități. Cu toate că în raionul Făgăraș au fost înființate o fabrică de mezeluri, o secție producătoare de săpun și altele de luminărie, ele nu folosesc toate resursele existente în raion în scopul măritii volumului de produse. Astfel, din lipsa de materie primă, fabrica de mezeluri folosește numai 50 la sută din capacitatea ei. Cauzele sînt ușor de găsit. Deși în raion există 30 de mori, pe lângă ele se cresc doar 15 porci. Lipssele de asemenea preocuparea pentru creșterea pășarilor și a iepurilor de casă.

În raion există de asemenea surse bogate pentru crearea unei industrii de conserve de legume și fructe. Neînțelegându-se de această problemă, comitetul executiv al statului popular se mulțumește cu faptul că în cadrul întreprinderii sale economice se produc în fiecare toamnă cantități mai mari sau mai mici de murături și fructe uscate.

În ședințele sale consacrate problemei industriei locale, comitetul executiv al statului popular raional nu analizează posibilitățile existente în scopul dezvoltării industriei locale. Ca atare nu se iau nici hotărâri corespunzătoare. Așa s-a întâmplat bu-măoară la ultima ședință.

Comitetul executiv al statului popular raional ar trebui să înțeleagă că — prin atitudinea sa pasivă — lipsește populația din raionul Făgăraș de importante cantități de produse alimentare.

Expoziție de artă populară pe tema

„Prietenia romino-sovietică“

ARAD (de la corespondentul nostru). În sala G.C.F.S. din localitatea sa s-a deschis expoziția de artă populară pe tema „Prietenia romino-sovietică“, la care sînt expuse numeroase obiecte lucrate de muncitorii și țărani muncitori din regiune.

Obiectele expuse au o deosebită semnificație. Colectivul de muncă al atelierului de gravură din Arad a adus la expoziție o cutie de metal pe capacul căreia este gravată o scenă din lupta pentru eliberare a orașului Arad. Țăranul muncitor Lustig Francisc, din comuna Simintin, raionul Criș, a lucrat — din niște — macheta unei case de odihnă, iar elevii școlii elementare din Lipova au executat, cu multă migală, macheta unei gospodării agricole colective model.

Vizitatorii urmăresc cu mult interes și alte obiecte expuse, cum ar fi o stemă a R.P.R. lucrată din semințe de plante și cereale, de tov. Alexandru Dumitrescu de la gospodăria agricolă de stat „Scintila“, o față de masă care sînt țesute pe fond albastru, scene din lupta poporului nostru pentru eliberare executată de colectivul uzinelor textile „20 Decembrie“, costumul național lucrat de țărana Elena Manșî din Ineu, costum bulgar executat de țărana Zina Uzun Raiaela din Besenova Veche și altele.

Expoziția exprimă cu țările dragostea pe care o poartă poporul nostru Uniunii Sovietice, care ne-a eliberat țara, viața nouă care ne-am făcut-o după eliberare.

Informație

Joi s-au înapoiat în Capitală tovarășii Constantin Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii și Petre Moldovan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care au participat la Congresul internațional pentru mecanizarea agriculturii, la Budapesta. (Agerpres).

Pentru o producție sporită de zahăr

Pe marginea activității fabricii de zahăr Chitila

În vederea obținerii unei producții sporite, colectivul fabricii de zahăr Chitila a desfășurat în acest an o susținută acțiune de pregătire a campaniei de prelucrare a sfeclii de zahăr.

În această direcție conducerea fabricii a alcătuit încă de la începutul perioadei de remont (perioadă în care fabrica nu lucrează) un plan de muncă cu obiective precise pentru care se numără: executarea la timp a lucrărilor de reparație ale utilajului, asigurarea materiei prime (sfecla de zahăr) necesară procesului de fabricație, recrutarea necesarului de forțe de muncă, etc.

Analizând deficiențele constatate încă la începutul campaniei de lucru de anul trecut în ce privește calitatea reparațiilor, deficiențele care au dus la îngreunarea procesului de prelucrare, conducerea fabricii s-a orientat în mod deosebit spre remedierea acestor lipsuri. Astfel a fost executată o reparație capitală la canalele de sfeclă care permite alinarea mai rapidă a sfeclei de zahăr de pe taluz în canalul de plătire ce transportă sfecla în fabrică. Această îmbunătățire asigură pe lângă îndeplinirea normei de prelucrare și o economie a brațelor de muncă. S-au executat de asemenea reparații capitale la șkeurile și elevatorii de sfeclă și borhoț, s-au revizuit și reparat zuporul de vai și conductele de gaz carbonic. În locul vechiului spălător de sfeclă care funcționa defectuos a fost instalat un spălător automat care asigură continuitatea procesului de producție.

În acțiunea de executare a unor lucrări de reparație de bună calitate un aport deosebit l-a adus maestrul mecanic Eugen Craicuc care a muncit cu avînt și precizie pentru a pune în stare de funcționare agregatele fabricii. Alături de acesta numeroși alți muncitori și tehnicieni, ca sudorul fruntas Vasile Harabagiu, care aplicind metoda sovietică Volodin de sudură cu fascicul de electrozi și-a depășit zilnic norma de lucru cu 70 la sută, turnătorul Gr. Stănculescu, tehnicianul Eugen Ivan, strungarul Nicolae Achim și alții au constituit exemple în lupta pentru executarea unor reparații de bună calitate care să asigure folosirea deplină a capacității de producție a fabricii.

Pentru ca fabrica să lucreze din plin și în mod ritmic, o problemă de seamă care a stat în centrul preocupărilor conducerii a fost asigurarea unei baze largi de materii prime. În acest scop a fost organizat un colectiv de cultură care a urmărit pe teren aplicarea la timp și în bune condițiuni a tuturor lucrărilor stabilite de agrominim la culturile de sfeclă contractate de fabrică. Acest fapt a asigurat o producție de sfeclă superioară, al cărei conținut de zahăr depășește pe cel al anului trecut.

Odată îndeplinit planul de întreținere a culturilor, o serie de măsuri privind organizarea centrelor de recepție și dotarea lor cu cele necesare, organizarea transportului fără întrerupere și în cele mai bune condițiuni au constituit de asemenea sarcini de seamă de rezolvare cărora este legată desigurarea în cel mai bune condițiuni a campaniei de prelucrare a sfeclei de zahăr din acest an. Responsabili din cadrul colectivului de cultură pentru raioanele Mizil și Pogonele au dovedit o justă înțelegere a importanței sarcinilor ce le reveneau în asigurarea condițiilor necesare de sfeclă de zahăr, evidențindu-se în mod deosebit în acțiunea de aprovizionare a fabricii cu materii prime.

Munca în fabricile de zahăr are un caracter sezonier. Asigurarea din timp a necesarului de brațe de muncă constituie pentru acestea o problemă de primă importanță. Ținînd seama de acest lucru, conducerea fabricii de zahăr Chitila a trimis încă din august delegații în regiunile Suceava, Pitești, București, pentru recrutarea muncitorilor sezonieri necesari în campania de lucru. Concomitent cu aceasta s-au luat măsuri pentru crearea unor bune condiții de cazare și hrană pentru întregul colectiv și îndeosebi pentru muncitorii sezonieri.

Cu toate aceste succese, o serie de deficiențe semnalate în munca de conducere ad-

ministrativă și tehnică a fabricii de zahăr Chitila au influențat în mod negativ acțiunea desfășurată pentru pregătirea în cel mai bune condițiuni a campaniei de lucru.

În acest an fabricii i-au fost create toate condițiile necesare bunei pregătiri a campaniei de lucru. Printre acestea se numără și investițiile acordate în vederea executării unor lucrări de construcție cum sînt: canalele de sfeclă, cabina transformatorului, casa pompelor. Aceste lucrări deși planificate a fi executate în această perioadă n-au fost încă pînă acum terminate. Răspunderea principală o poartă Trustul de construcții nr. 2 al Capitalei care prelungea la 20 iunie comanda acestor lucrări continuă și acum să tergiverseze executarea lor.

Deși data de 31 august care lucrările trebuiau recepționate a fost depășită, Trustul de construcții nr. 2 al Capitalei nu s-a îngrijit să asigure materialele și brațele de muncă calificate pentru accelerarea ritmului lucrărilor. Nu e lipsit de vină în această direcție nici comitetul executiv al statului popular al Capitalei care nu a dat importanța cuvenită lucrărilor de construcție la fabrica de zahăr Chitila, necontrollînd felul în care își desfășoară activitatea Trustul de construcție subordonat.

Aceste condiții obiective nu absolvă conducerea fabricii de zahăr Chitila de răspunderea ce-i revine pentru delăsarea manifestată altă în această direcție cît și în alte probleme legate de buna pregătire a campaniei de lucru.

Inițial, conducerea fabricii (director M. Dobrescu, inginer șef M. Tomescu) a alcătuit un plan de muncă care prevedea totalitatea sarcinilor ce trebuiau realizate în perioada de pregătire. El a pierdut însă din vedere principala sa datorie de care este direct răspundătoare — și anume urmărirea felului cum sînt traduse în viață aceste sarcini. Așa se explică de ce planul de investiții nu s-a îndeplinit la timp, de ce angajamentul luat în data zilei de 23 August de a realiza planul de remont pînă la 20 august n-a fost îndeplinit.

Aceste deficiențe își au rădăcina și în dezerterul semnalat în munca popului tehnic al fabricii (ing. Kesim, ing. V. Briceag, ing. Chelmu, ing. Lazăr etc.), care n-au îndrumat muncitorii și tehnicienii în acțiunea de revizie și reparație a utilajului, n-a executat un control tehnic sistematic. Din această cauză lucrările de reparații n-au fost executate în mod uniform, ele aglomerîndu-se mai ales odată cu apropierea campaniei de lucru. O lipsă serioasă o are în existența acestor deficiențe și serviciul aprovizionării (șef. tov. Petrović) care s-a complăcut în aceeași atitudine de nepăsare, uitînd rolul important ce le revine în aprovizionarea la timp a locurilor de muncă cu cele necesare.

În cadrul acțiunii de pregătire a campaniei de lucru, colectivul fabricii de zahăr Chitila a fost antrenat în întrecerea socialistă. Așa cum reiese din situațiile aflate la serviciul Muncă și Salarii în etapa întrecerii socialiste desfășurate în ziua zilei de 23 August norma de lucru au fost depășite în medie în proporție de 37 la sută. Fără de posibilitățile fabricii, acest rezultat este nesatisfăcător. El ar fi putut fi mai bun dacă alături de comitetul de întreprindere conducerea fabricii ar fi socotit necesar să creeze condițiile materiale necesare desfășurării întrecerii socialiste, să ia măsuri pentru urmărirea prin grafice de producție a rezultatelor zilnice ale muncitorilor.

Mai sînt cîteva zile pînă la începerea campaniei de prelucrare a sfeclei de zahăr. Pentru desfășurarea în cel mai bune condițiuni a procesului de fabricație, conducerea fabricii de zahăr Chitila are datoria de a licheia cit mai grabnic deficiențele existente în munca sa. Asigurînd o conducere concretă, luînd măsuri pentru executarea ultimelor lucrări de reparații ale utilajului, pentru aprovizionarea tehnică cu materia primă, fabrica de zahăr Chitila va putea să răspundă sarcinilor ce-i revin în sporirea producției de zahăr din recolta acestui an.

CL. RADULESCU

Azi se deschide stagiunea Teatrului Național „I. L. Caragiale“

Astăzi se deschide cea de a 102-a stagiune a Teatrului Național „I. L. Caragiale“. În sala Comedia se prezintă primul spectacol cu noua lucrare dramatică „Îndrăgostiții“ de Maria Banuș, laureată a Premiului de Stat.

La sala Studio, primul spectacol al stagiunii va avea loc sîmbătă seara cînd va fi prezentată piesa „Liceenii“ de C. Treniov, în interpretarea unui colectiv de tineri actori. Pentru anul acesta, Teatrul Național „I. L. Caragiale“ a înscris în repertoriul său numeroase premiere. Publicul spectator va avea prilejul să vadă, printre altele, piesele „Ferma Dangaard“ de Martin Andersen Nexø, „Regele Lear“ de Shakespeare, „Apus de soare“ de Barbu Delavrancea, „Barbarii“ de Gorki și altele. (Agerpres).

În preajma deschiderii Circuitului de stat

În cursul lunii octombrie, spectatori bucureșteni vor putea asista la primul program al noului Cîrc de stat din Capitală, care este pregătit de pe acum cu multă grijă de colectivul circuitului.

Cîrcul de stat va funcționa în localul fostului clrc Kratyl care este supus amenajărilor. În interior se fac renovări, care vor dea circuitului o înfățișare plăcută și vor crea posibilități pentru o mai bună desfășurare a spectacolelor. Se mărește suprafața manevrului, ceea ce va înlesni executarea unor numere de mai mare amploare, se amenajează săli pluşate, se instalează bănci și scaune în așa fel încît să se asigure o vizionare buna din orice colț al sălii. Se renovează de asemenea holul și se fac noi instalații de lumină.

Stagiunea Circuitului de stat se va deschide cu un program care va cuprinde numai numere noi. După o întrerupere de mulți ani, se vor relua pantomimele, un gen artistic mult apreciat de public, vor fi prezentate repize comice, etc. Cel care au văzut filmul sovietic „Arena celor curajoși“, vor putea revizui numărul „plasa de gumă“ în realizarea unor artiști experimentați.

Ansamblul circuitului a fost mărit cu 20 de tineri talenți, care se antrenează pe baza unui program științific, cu mai mulți artiști sosiți din provincie și cu o orchestră nouă de 30 de persoane.

La calitatea spectacolelor vor contribui și textele, care vor fi scrise de scriitori și compozitori cunoscuți.

Institutul de studii și proiectări pentru organizarea teritoriului agricol (ISPOTA)

În vederea măririi producției de cereale, proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor în decursul anilor 1955—1956 în toate gospodăriile agricole de stat comasate și în 600 de gospodării agricole colective. În acest scop, recent s-a înființat în cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Institutul de studii și proiectări pentru organizarea teritoriului agricol (ISPOTA). ISPOTA va sprijini întocmirea evidenței funciare a terenului agricol din R.P.R. și va organiza teritoriul gospodăriilor agricole de stat, gospodăriile agricole colective, fermelor, stațiunilor experimentale și a altor departamente.

Institutul funcționează prin 6 grupe de servicii situate în diferite regiuni ale țării. Tehnicienii și specialiștii institutului sînt în prezent lucrări de organizare a teritoriului și introducerea asolamentelor în gospodăriile agricole socialiste.

În cursul anului 1954 se vor executa asemenea lucrări în 100 gospodării agricole colective și 31 gospodării agricole de stat. Pînă acum, echipele de tehnicieni au terminat aceste lucrări în 60 de gospodării colective și 15 gospodării de stat și sînt în curs de execuție lucrări în 40 de gospodării colective și 16 gospodării de stat.

„Izvestia“ despre concertele artiștilor romîni în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 16 (Agerpres). — La Moscova și în alte orașe din Uniunea Sovietică s-au desfășurat cu succes concertele artiștilor romîni.

Ziarul „Izvestia“ publică o cronică cu privire la concertele artiștilor romîni date în Uniunea Sovietică, în care se spune:

Spectacolele date de artiștii romîni au demonstrat din nou nivelul ridicat al artei muzicale din România nouă.

Un vii interes au trezit în rîndul publicului concertele lui G. Georgescu, care a dirijat Orchestra mare simfonică a Radiodifuziunii sovietice în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.

G. Georgescu este un muzician de o mare cultură, de o sensibilitate fină și care știe să redea particularitățile de stil ale diferiților compozitori. El dirijează cu siguranță orchestra, mișcărilor sale sînt precise — cîteodată rezervate, însă totdeauna expresive.

Publicul care a asistat la concertele dirijate de G. Georgescu a apreciat cum se cuvine felul lui de a dirija simfonile lui Beethoven și Brahms, care se caracterizează printr-o profundă înțelegere și un gust fin. A fost interpretat strălucit poemul simfonic „Til Eulenspiegel“ de R. Strauss.

La concertele dirijate de G. Georgescu și-au dat concursul David Oistrach și Valentin Gheorghiu, Violonistul sovietic a demonstrat din nou caracterul excepțional al talentului său.

Tînărul pianist V. Gheorghiu a interpre-

tat dificila „Fantazie pe o temă de Paganini“ a lui Rahmaninov; el a executat-o cu vigoare, dramatism și virtuozitate, stîrnind entuziasmul fierbinte al publicului.

O vie impresie a lăsat concertul cîntăreței Zenaïda Pally, dat în Sala Mică a Conservatorului din Moscova. Ea posedă o voce puternică, frumoasă și mlădioasă și folosește din plin întreaga gamă de nuanțe. Publicul a răsplătit cu aplauze puternice pe cîntărețea romîna.

Locuitorii Moscovei au primit cu căldură și pe ceilalți artiști romîni care și-au dat concursul la concert. Printre aceștia se află tînăra cîntăreță Cornelia Gavrilescu. Spectacolele acestor artiști au întregit imaginea noastră despre arta vocală romîna.

Violonista Gabi Grubea, care printre altele compozii a executat „Balada“ talentatului compozitor Ciprian Porumbescu, este o interpretă bună și de mare profunzime. De o mare muzicalitate a dat dovadă violoncelistul Radu Aldulescu. Interpretarea lui se distinge printr-un sunet plin și o tehnică precisă. Flautistul Vasile Jianu, care totodată este și compozitor, stăpînește admirabil instrumentul său.

Un partener demn al soliștilor a fost concertmeistrul Dagobert Bucholtz. Așteptăm noi întîlniri cu maeștrii artei muzicale care înfloresc pe pămîntul Romîniei libere și le urăm noi succese în creație — se spune în încheierea cronicii.

Lichidarea unei organizații americane de spionaj în R. P. Chineză

PEKIN 16 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: După cum anunță ziarul „Tian-tzinhao“, la 13 septembrie organele justiției militare ale Armatei Populare de Eliberare din Tianzin au pronunțat sentința în procesul organizației americane de spionaj „Serviciul pentru culegerea de informații cu privire la strategia armatei terestre“.

Această organizație de spionaj a fost creată la Tianzin încă înainte de victoria revoluției populare și s-a ocupat cu culegerea de informații secrete referitoare la regiunile eliberate După eliberarea teritoriului Chinei, membrii organizației și-au intensificat activitatea de spionaj. Ei transmiteau știrile ob-

ținute prin radio centrelor americane de spionaj din Hong Kong și Tokio.

În cursul cercetărilor, scrie ziarul, toți spionii au recunoscut crimele comise. Cu prilejul perchezițiilor, asupra membrilor organizației de spionaj s-au găsit aparate de radio, elfruri secrete, arme, precum și instrumente, directive și scrisori ale organelor americane de spionaj și alte probe materiale ale crimelor lor împotriva R. P. Chineză.

Capetenile organizației de spionaj, Lipphardt, lui Tziun-bin, Gu Tziun-fan și Gu Tziun-de, au fost condamnați la închisoare pe viață, iar ceilalți spioni — la închisoare pe diferite termene. Cazul acuzatului american Wilhelm Dancing va fi judecat separat.

NOTĂ

Politețea și tactul diplomatic nu sînt atribute ale senatorilor americani

Oricit l-ar fi durut pe domnul Alexander Wiley, președintele comisiei senatului american, faptul că Franța a respins „comunitatea defensivă europeană“ nimic nu poate justifica cele declarate de el la conferința de presă care a avut loc sîmbătă aceasta la ambasada S.U.A. din Paris.

Senatorul Wiley — uitînd că se află în Franța — a început prin a-i certa pe francezi că nu vor să înțeleagă, cum spune el, schimbările intervenite în lume. „Francezii ar trebui să înțeleagă că în 1954 nu mai trăiesc sub Ludovic al XIV-lea“ — a spus el; adică cu alte cuvinte să nu-și inchipuie Franța că mai e o mare putere care poate hotărî în problemele internaționale. Astăzi, francezii trăiesc nu sub Ludovic al XIV-lea, ci sub domnia lui Eisenhower I, a tăsat să se înțeleagă Wiley, și ei nu trebuie să uite că în „sîitul comisiei senatoriale pentru afaceri externe nu lipsește decît un vot pentru a se opri lucrările destinate țării care nu au adoptat C.D.E.“.

Șantajul cu „ajutorul“ american nu poate schimba sentimentele patriotice ale francezilor, ba, dimpotrivă. Nu-i pentru nimeni un secret în Franța astăzi că „ajutorul“ american, livrările la care se referă senatorul Wiley, înseamnă înainte de toate armament.

„Șantajul are efecte contrare celor scontate de conducătorii americani. El stîrnește indignarea întregului popor francez. De altfel, chiar la conferința de presă de la ambasada S.U.A., amenințarea cu sistarea „ajutorului“ a stîrnit indignarea ziaristilor prezenți, indignare care s-a concretizat prin întrebarea plină de țile care a fost pusă de un ziarist: „Care ar fi atitudinea senatului american dacă i s-ar fi prezentat un tratat asemănător C.D.E., limitînd în același mod suveranitatea americană?“

La care Wiley a replicat categoric că „răspunsul său ar fi fost negativ, dar că nu există nici o analogie“. Adică S.U.A. n-ar admite pentru ele o reducere a suveranității, dar că ceea ce-i valabil pentru S.U.A. nu e valabil și pentru Franța.

Declarațiile senatorului Wiley nu au făcut altceva decît să arunce gaz peste focul indignării existente în Franța față de manevrele americane de reînviere a militarismului german împotriva ordinii poporului francez.

Hotărît lucrul, politețea și tactul diplomatic nu sînt atribute ale senatorilor americani.

Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

Nesecatele rezerve ale regiunii noastre

Oamenii muncii din regiunea Oradea au primit cu multă bucurie proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Prin măsurile preconizate de acest document se urmărește lichidarea rămănelor în urmă a agriculturii și organizarea creșterii puterice a producției agricole, în scopul obținerii unei abundențe de produse agro-alimentare, necesare ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului subliniază necesitatea punerii în valoare a tuturor rezervelor menite să ducă la creșterea producției agricole.

Mărirea producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă constituie o problemă de bază. Găsirea și folosirea tuturor posibilităților din regiunea noastră de a ridica mereu producția la ha. se află în centrul preocupărilor oamenilor muncii din regiunea noastră.

Datorită reliefului și precipitațiilor variate, solurile regiunii noastre posedă toată gama solurilor de la cernoziom degradat pînă la podzolul schelet. În general, în cadrul regiunii noastre domină podzolul care cuprinde 50 la sută din suprafața arabilă (în raioanele Beiuș, Aleșd, Șimleu, Marghita și Oradea) și apoi solul brun-roșcat care reprezintă 40 la sută din suprafața arabilă (în raioanele Salonta, Oradea, Săcueni și parte din raioanele Marghita și Șimleu).

Climatul și solul regiunii noastre sînt favorabile pentru toate culturile agricole și mai cu seamă pentru plantele tehnice. Orzele se cultivă încă din anul 1942 din recolte de 2500—4000 kg. la ha. În anul 1953 cu toamnă călduroasă, bumbacul a dat o producție de 800 kg. la ha. la gospodăria agricolă colectivă Arpășel din raionul Salonta.

Lucrul acesta se remarcă din studiarea planului de cultură în care plantele textile, uleioase, sfecla de zahăr și medicinale ocupă 9,1 la sută din terenul arabil.

Afară de aceasta, plantele alimentare (cartofii, legumele și zarzavaturile) însumează încă 6,9 la sută, plantele de nutreț ocupă 8,3 la sută. Totalul acestor plante tehnice, alimentare, legume și plantele de nutreț, ocupă 24,3 la sută din terenul arabil al regiunii. Aceasta indică un avansat grad de specializare în cultura acestor plante și constituie o contribuție de seamă prin lă-

Ing. Petre Olariu

locțiitor al directorului Direcției Agricole Regionale Oradea

girea și mai mult în viitor a acestor culturi — la asigurarea unei producții bogate. Cultivarea plantelor tehnice s-a dezvoltat treptat în anul regimului democrat-popular, datorită condițiilor naturale și celor economice create. Agricultorii nu au reușit însă să dobîndească în întregime experiența necesară cultivării acestor plante, astfel că producțiile nu au atins nivelul dorit.

Posibilitățile naturale și celelalte factori de care dispune regiunea noastră ne dau o înțelegere a obținerii unor producții mult mai ridicate. În acest sens, țara noastră ca sarcină specializată cit mai avansată a personalului tehnic în cultivarea acestor plante, pentru ca la rîndul său el să facă instruirea agricultorilor în scopul folosirii în cultivarea plantelor tehnice a metodelor agro-tehnice avansate.

În regiunea noastră rodnicia pămîntului poate fi marită considerabil prin folosirea îngrășămintelor minerale care să completeze îngrășămintele organice. În primăvara anului 1954 țărani colectivști și țărani cu

gospodării individuale din raioanele Beiuș și Aleșd, pentru a-și ridica producția la hectar, au transportat din regiunea Arad peste 1800 vagoane bălearg de grajd, folosind în același timp peste 130 vagoane îngrășăminte minerale. Totuși, cerințele de îngrășare a solului nu au fost satisfăcute în întregime. Necesitățile de îngrășăminte minerale în perioada unui an, în cadrul regiunii noastre, se cifrează la 300 vagoane pentru a putea face față cerințelor agriculturii.

Larga popularizare din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi a științei agro-tehnice în rîndul colectivștilor și punerea în practică a regulilor agro-tehnice în majoritatea gospodăriilor colective au făcut ca producția să crească an de an. Inductivitatea tehnicii date de către inginerii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat a făcut ca producțiile în gospodăriile colective să fie superioare producțiilor celorlalte sectoare. Sprijinul acordat zi de zi țărânilor muncitorilor din regiunea noastră a dus la rezultate îmbucurătoare prin creșterea an de an a producției și în acest sector.

Astfel, prezentăm situația comparativă a producțiilor realizate în ultimii trei ani la principalele culturi.

Unitatea	Cultura	Producția în kg. pe ha.		
		1951	1952	1953
G.A.S.	Grîu toamnă	1619	1769	2076
"	Secară toamnă	1444	1122	1729
"	Orz toamnă	1737	1451	2082
G.A.C.	Grîu toamnă	1715	1753	1898
"	Secară toamnă	1520	1487	1682
"	Orz toamnă	1525	1616	1868
Indiv.	Grîu toamnă	1338	1501	1607
"	Secară toamnă	1065	1290	1512
"	Orz toamnă	1358	1387	1558

Aplicarea unui complex de metode superioare sovietice în cursul anilor 1951—1954 de către unele unități agricole socialiste și de către țărani muncitori cu gospodării individuale întărește credința în realizarea pe viitor a unor producții mai mari.

Astfel, prin pregătirea din toamna anului 1952 (arătură adîncă) a unei suprafețe de 10 ha. orezării, prin discuirea ei, realizarea însemnărilor la 25 aprilie, plivirea de 3 ori și asigurarea cu apă în toată perioada de vege-

tație, precum și prin aplicarea de îngrășăminte minerale (400 kg. la ha.), gospodăria agricolă de stat din Salonta a obținut 11.000 kg. orez la ha.

Țăranul muncitor Nicolae Ghîrezeanu din comuna Tobolov, raionul Oradea, a obținut o producție medie la ha. de 34.049 kg. sfeclă zahăr, datorită respectării îndrumărilor primite din partea tehnicienilor agricoli. Astfel, el a aplicat gunoarea în ogor de toamnă,

îngrășăminte chimice primăvara, 5 prașile și a lăsat 12 bucați sfeclă la m.p.

O tot mai largă extindere a luat în regiunea noastră mecanizarea muncilor agricole prin S.M.T. În tabloul de mai jos se poate vedea creșterea procentului lucrărilor executate de S.M.T.:

Lucrări executate	Procent de execu- tarea lucrărilor	
	1952	1953
Arături pt. însămînțări	33,7%	73,7%
Grăpat	44,7%	75,2%
Cultivat	11,4%	19,3%
Semănat simplu	13,7%	19,4%
Semănat în cruce	18,5%	23,6%
Secerat-legat	29,1%	32,4%
Dezmiriștit	54,8%	69,6%
Treierat	81,7%	115,6%
Arături adînci de toamnă	27,1%	36,9%
Prășit mecanic	0,3%	0,9%

Ședința Adunării reprezentanților populari pe întreaga China

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite: În după amiaza zilei de 16 septembrie, Adunarea reprezentanților populari din întreaga China și-a continuat lucrările. Deputații au ales în unanimitate Comisia de validare și Comisia de redactare.

La dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Șao-ți cu privire la proiectul de Constituție al R. P. Chineze au luat cuvântul 30 deputați.

Dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Șao-ți vor continua la 17 septembrie.

Pentru unitatea forțelor păcii!

Declarația Biroului Consiliului Mondial al păcii

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Între 3 și 15 septembrie a avut loc la Viena sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Biroul Consiliului Mondial al Păcii a dat spre publicare în presă o declarație în care se spune printre altele:

Evenimentul important este dat lumii o nouă speranță și au răspândit eforturile tuturor acelor care luptă pentru pace.

Au fost semnate acordurile de armistițiu în Coreea și Indochina; tratatele cu privire la armata europeană, care consacră reînvierea militarismului german, au fost respinse de către parlamentul francez.

Există însă altele primejdii care cer vigilanță permanentă din partea forțelor păcii. Europa este amenințată de o primejdie directă care poate să anihileze toate rezultatele obținute. Refacerea armatei germane și includerea ei într-o coaliție militară continuă să fie scopul urmărit de unele guverne. Acestea ar permenenta dezmembrarea Germaniei, ar accentua opoziția dintre cele două părți ale Europei împărțită în mod arbitrar și ar intensifica de asemenea cursa înarmărilor.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele să împiedice reînarmarea Germaniei sub orice formă și sub orice preț sau a face aceasta. Biroul cheamă popoarele să determine guvernele Statelor Unite, Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Franței să reia neîntârziat tratativele.

Nici unul din guverne nu trebuie să creeze obstacole în calea tratativelor, săvârșind acțiuni care ar împiedica înțelegerea lor sau punând condiții preliminare.

Reglementarea pașnică a problemei germane trebuie să fie acceptabilă fiecărei din puterile interesate, cât și poporului german însuși. Ea trebuie să pună capăt scindării Germaniei, trebuie să împiedice ca Germania să fie folosită drept nealță de amenințare împotriva oricăruia din vecinii ei și să permită totodată organizarea securității Europei.

Securitatea nu poate fi asigurată în r-o lume scindată în blocuri opuse unul altuia, prin crearea de coaliții militare. Pentru securitate sunt necesare coexistența pașnică a tuturor statelor, indiferent de orânduirea lor politică sau socială, colaborarea între toate statele și un acord cu privire la dezarmarea generală și interzicerea armelor de externi nare în masă.

Pentru a uni toate forțele păcii în jurul acestor sarcini mari, Biroul Consiliului Mondial al Păcii hotărăște să se convoace la 18 noiembrie 1954 o sesiune a Consiliului Mondial al Păcii. Biroul va propune să se includă pe ordinea de zi a sesiunii și să se discute următoarele probleme:

1. Colaborarea tuturor statelor europene în opera de organizare a securității lor comune.

2. Situația care s-a creat în diferite părți ale Asiei în urma presiunii străine și a constituirii unui sistem de blocuri și coaliții militare.

3. Situația care s-a creat în America Latină în urma amestecului străin în afacerile interne ale statelor Americii Latine.

4. Lupta forțelor păcii pentru dezarmare și interzicerea armelor de exterminare în masă.

5. Pregătirea în vederea convocării în cursul primului semestru al anului 1955 a unei adunări a reprezentanților forțelor păcii din toate țările.

Dulles tratează cu Bonnul, dar ocolește Parisul...

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Înainte de a părăsi Statele Unite, pentru a pleca în Europa, J. F. Dulles a făcut o declarație transmisă de agenția oficială a Casei Albe în care a spus printre altele: „Plec în Europa din cauza problemelor create prin refuzul guvernului francez de a ratifica tratatele care ar fi restabilit suveranitatea Germaniei, și ar fi adus această țară în comunitatea defensivă europeană”. Dulles a precizat că senatul american a hotărât ca Germaniei occidentale să i se acorde oficial, în cel mai scurt timp, dreptul de a se reînarma.

Într-un mesaj adresat primului ministru al Franței, Dulles a declarat că nu se va opri la Paris mai degrabă decât în timp. Un fapt este cert, constată „Franc Tireur”: „Dl. Dulles vrea să ignoreze Franța sau în orice caz pe Mendès-France, întrucât nimeni nu se poate lăsa înșelat de suzele omului grăbit care alege două capitale și pune capitala noastră pe același plan cu cele ale Beneluxului”.

Ziarul „Manchester Guardian” scrie într-un articol apărut ieri: dimineața că hotărârea lui John Foster Dulles de a nu vizita Parisul în timpul șederii sale în Europa, „pare să constituie un afront calculat la adresa Franței. Dacă secretarul de stat are să plece la Bonn, pentru ce nu și la Paris?” — se întreabă cotidianul englez.

În continuare, ziarul scrie: „Fără asentimentul francezilor nu se poate face nimic, cîci Franța trebuie să-și dea aprobarea pentru intrarea Germaniei în N.A.T.O. și pentru participarea acesteia la pactul de la Bruxelles. Dar o astfel de aprobare nu va fi nici pe departe obținută”.

Faptul că Dulles nu vizitează Parisul în actuala sa călătorie în Europa — scrie Jan van Rosten, corespondentul din Washington al ziarului „New York Times” este vădit „o palmă la adresa francezilor”. Aceasta adaugă ziarul este în general aprobată la Washington, deși s-au făcut unele obiecțiuni pe motivul că gestul lui Dulles nu va face decât să jignească sensibilitatea francezilor și să îngreuneze mai mult o reglementare rezonabilă a problemei reînarmării Germaniei.

În continuare, ziarul scrie: „Fără asentimentul francezilor nu se poate face nimic, cîci Franța trebuie să-și dea aprobarea pentru intrarea Germaniei în N.A.T.O. și pentru participarea acesteia la pactul de la Bruxelles. Dar o astfel de aprobare nu va fi nici pe departe obținută”.

Faptul că Dulles nu vizitează Parisul în actuala sa călătorie în Europa — scrie Jan van Rosten, corespondentul din Washington al ziarului „New York Times” este vădit „o palmă la adresa francezilor”. Aceasta adaugă ziarul este în general aprobată la Washington, deși s-au făcut unele obiecțiuni pe motivul că gestul lui Dulles nu va face decât să jignească sensibilitatea francezilor și să îngreuneze mai mult o reglementare rezonabilă a problemei reînarmării Germaniei.

În continuare, ziarul scrie: „Fără asentimentul francezilor nu se poate face nimic, cîci Franța trebuie să-și dea aprobarea pentru intrarea Germaniei în N.A.T.O. și pentru participarea acesteia la pactul de la Bruxelles. Dar o astfel de aprobare nu va fi nici pe departe obținută”.

Faptul că Dulles nu vizitează Parisul în actuala sa călătorie în Europa — scrie Jan van Rosten, corespondentul din Washington al ziarului „New York Times” este vădit „o palmă la adresa francezilor”. Aceasta adaugă ziarul este în general aprobată la Washington, deși s-au făcut unele obiecțiuni pe motivul că gestul lui Dulles nu va face decât să jignească sensibilitatea francezilor și să îngreuneze mai mult o reglementare rezonabilă a problemei reînarmării Germaniei.

În continuare, ziarul scrie: „Fără asentimentul francezilor nu se poate face nimic, cîci Franța trebuie să-și dea aprobarea pentru intrarea Germaniei în N.A.T.O. și pentru participarea acesteia la pactul de la Bruxelles. Dar o astfel de aprobare nu va fi nici pe departe obținută”.

Printre diferitele blocuri militare agresive proiectate de S.U.A. cu scopul bine cunoscut de a dezlănțui o agresiune împotriva țărilor lagărului socialist, un loc însemnat este rezervat așa zisului „bloc al Orientului Mijlociu”. Deși planul creării acestui bloc își are origina cu ani în urmă, realizarea lui n-a fost posibilă, în ciuda eforturilor disperate depuse de S.U.A., datorită rezistenței deosebite de puterile pe care popoarele arabe au opus-o creării oricăror alianțe militare. În ciuda eșecurilor înregistrate imperiaștii americani nu s-au gândit totuși nici o clipă să înceteze manevrele în vederea realizării planului lor propus.

Fără a renunța la scopul principal, înțelegerea unei organizații a țărilor arabe sub egidă americană, Washington nu a adoptat o tactică mai oștea astfel, renunțând la planurile de creare a unui bloc militar al țărilor din această regiune cu participarea statelor occidentale, el a hotărât să creeze un bloc militar format numai din țările Orientului Apropiat și Mijlociu dar legat în mod indirect de S.U.A. Cunoscutul pact turco-pakistanez încheiat în aprilie 1954 în urma manevrelor diplomatice americane constituie tocmai nucleul unei asemenea organizații militare.

În cursul celor cinci luni și jumătate care s-au succedat de la semnarea sa, opinia publică mondială a avut posibilitatea să se convină că scopul principal al tratatului îl constituie atragerea țărilor arabe pe drumul politicii americane. Vizitele întreprinse de o serie de personalități ale lumii arabe ca și conferințele care s-au ținut în această scurtă perioadă de timp au avut scopul de a atrage țările arabe la pactul agresiv turco-pakistanez. În această privință pot servi ca exemplu vizitele pe care le-a întreprins în luna iunie la Ankara, Beirut și Damasc primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali. Principalul obiectiv al vizitei sale la Ankara, după cum a reieșit și din comunicatul care a fost dat ulterior publicității, a fost discutarea extinderii pactului turco-pakistanez. Același scop i-au servit și tratativele duse în capitalele Siriei și Libanului cu preluțul cărora premierul pakistanez a propus guvernelor celor două țări încheierea unor pacte bilaterale cu privire la ajutorul militar cu S.U.A. și eventual cu Pakistanul. Că în timpul misiunii sale Mohammed Ali nu s-a limitat numai la a face simple propuneri

și că în fond a exercitat presiuni asupra celor două guverne acestea o dovedește faptul că numai la câteva zile după vizita sa la Beirut a fost semnat un acord de „ajutor” cu S.U.A. a căui primă consecință pentru Liban o constituie îngrădirea libertății comerțului.

În ultimul timp manevrele urmărind atragerea țărilor arabe și în primul rînd a Egiptului la axa Ankara-Caracai s-au intensificat în mod simțitor. Atenția deosebită acordată atragerii acestei țări la pactul turco-pakistanez este determinată de bună seamă de planurile S.U.A. în Orientul Mijlociu, planuri care pornește de la considerarea că Egiptul este centrul recunoscut al lumii arabe, iar întărirea pozițiilor S.U.A. în Egipt, atragerea Egiptului în „comandamentul Orientului Mijlociu” ar putea asigura Statelor Unite dominația lor asupra tuturor țărilor arabe. Atribuindu-și rolul de mediator în cadrul tratativelor anglo-egiptene cu privire la Suez, S.U.A. au reușit să obțină înscirarea în acord a unor puncte care răspund principalelor cerințe ale diplomației americane. Astfel, potrivit articolului 4 al acordului, Egiptul își la obligația ca în caz de „agresiune” împotriva vreunui din țările arabe participante la pact, precum și împotriva Turciei, să acorde Angliei „posibilități și mijloacele care se vor dovedi necesare pentru a trece baza pe picior de război și pentru a o folosi în mod efectiv”.

O, includerea unui punct cu privire la Turcia înseamnă în fond o aderare indirectă a Egiptului la pactul turco-pakistanez. Tocmai datorită acestui fapt opinia publică din țările arabe și-a exprimat adinea nemulțumire față de acordul încheiat, apreciindu-l ca pe un pas făcut de Egipt în sensul sprijinirii faimosului comandament al Orientului Mijlociu.

După încheierea acordului anglo-egiptean, intențiile Statelor Unite de a ocupa pozițiile pe care Anglia le deține în Egipt și de a-l atrage într-un bloc militar au devenit și mai evidente. Pentru aceasta ele s-au grăbit să-i promită „ajutor” economic și militar, născînd totodată o serie de minciuni sfruntate

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutri oarecare intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o serie de alte personalități politice egiptene. Caracteristice pentru orientarea politică a guvernului egiptean sînt de asemenea tratative purtate în ultimul timp de reprezentanții săi cu reprezentanții unora dintre țările arabe.

În prima jumătate a lunii august cu orelor procesiunilor musulmane de la Mecca,

la adresa Uniunii Sovietice cum că aceasta ar urmări scopuri agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu. Astfel, în ultima vreme și în presa, ca și în declarațiile unor personalități politice din Egipt. În această privință poate servi ca exemplu declarația primului ministru al Egiptului, Naser, publicată în ziarul „Al-Gumhuria”. Răspunzînd la întrebarea de ce guvernul egiptean s-a declarat de acord cu revenirea unor trupe străine în zona Canalului de Suez, Naser a găsit cu cale să repete teza de proveniență americană după care U.R.S.S. ar nutrească intenții agresive față de Turcia. În același timp el a adăugat că „este în interesul Egiptului de a preîntîmpina agresiunea”. La 5 septembrie, la un miting care a avut loc la Cairo, Naser a rostit un discurs în care a repetat cele declarate ziarului.

Asemenea declarații nu sînt de loc înfrîntătoare. Ele sînt rezultate intensificării amestecului Statelor Unite în Egipt în urma „ajutorului” economic și militar care i-a fost impus. Născîndu-se provocatoare la adresa U.R.S.S. au scopul de a asuma popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu planurile pe care Statele Unite le urmăresc prin crearea unui bloc agresiv în această parte a lumii.

În legătură cu poziția adoptată de guvernul egiptean în ultimul timp sînt demne de remarcă de asemenea relațiile corespondentului din Cairo al agenției Associated Press, potrivit cărora Naser a declarat nu de mult că în viitor Egiptul se va orienta în „politica sa externă mai mult spre Occident” și va primi bucurios ajutorul militar al S.U.A. Aceste declarații ale lui Naser sînt în contradicție totală cu declarațiile de independență făcute tot de el ca și de o